

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)
Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu Republika Srbija
Broj predmeta: KV.5/05

Glavni pretres: 02.02.2006.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Dragana Riđošića

Svedok Dragan Riđošić je došao u Zvornik krajem maja ili početkom juna 1992. godine. Došao je iz Tuzle, gde je radio kao inspektor za suzbijanje opšteg kriminaliteta. Javio se u SUP, odakle je upućen u Štab TO. Tamo se javio načelniku Štaba Marku Pavloviću. On mu je dao zadatak da formira jedinicu za obezbeđenje objekata od posebnog značaja od mogućih diverzija i sabotaza. To se odnosilo na mostove, vodovode, hidrocentrale, pošte, bolnice, fabrike itd. Svedok je postavljen za komandira te jedinice. To je bila vojna formacija koju je plaćala opština Zvornik.

Svedok ne zna ništa o logorima u Čelopeku, na *Ciglani* i *Ekonomiji*.

Prva tačka optužnice: deportacija Muslimana iz Kozluka

Svedok je vrlo često prolazio kroz Kozluk, obilazeći most na Drini kod Šepka, koji je bio u nadležnosti njegove jedinice. Na tom putu on nije primetio barikade.

Fadila Banjanovića je upoznao desetak dana pre iseljavanja Kozlučana. On je zapazio da je bio autoritativan i da su ga svi slušali.

Do iseljavanja je došlo jer „se meštanim Kozluka više nije mogla garantovati bezbednost od strane opštinskih vlasti u Zvorniku i [trebalo je] da se sklone na neko bezbedno mesto u Srbiji“. Kozlučani su dobrovoljno pristali na iseljavanje: „(...) za mene je izgledalo to da je to dobrovoljno i da je dobro rešenje u smislu dešavanja koja su bila“.

Odluku o iseljavanju donele su lokalne vlasti u Zvorniku. Svedok je kasnije čuo da je u Kozluku bilo dosta krađe i da su se u muslimanske kuće useljavale srpske izbeglice koje su dolazile sa teritorije pod muslimanskom kontrolom.

Komentar :

Ocena svedoka o dobrovoljnom iseljenju ne stoji jer je sam izjavio da su odluku o iseljavanju donele lokalne vlasti u Zvorniku; da je u Kozluk toga jutra došla tenkovska četa oficira Branka Studenog sa pet-šest tenkova, zatim, on je prvi put 26. juna, sa dvadesetak policajaca, upućen u Kozluk, ne radi zaštite Muslimana od paravojnih formacija, kako on kaže, nego radi sprečavanja eventualnih protesta zbog prinudnog iseljavanja; tog jutra je u pucnjava ranjen Musliman Galib Hadžić; ljudi su mogli da ponesu samo lični prtljag; u Kozluk je došao veliki broj autobusa i kamiona; ljudi su se morali upisati na neki spisak, za koji je on kasnije saznao da je izjava o dobrovoljnom iseljavanju; on je sa policajcima pratio konvoj izbeglica do mosta na Šepku – što nedvosmisleno ukazuje da se radilo o prinudnom iseljavanju Kozlučana.